

Lányi András a szabadságról, Gyüttmenteknek

Március 15-e alkalmából Lányi András, az Infocracy csapatának felkérésére, írásos és video üzenetet küldött a Gyüttmenteknek. Miről is van szó?

A „Gyüttmentek” az élhető és fenntartható élet bűvkörében élő és szerveződő polgárok. Éves találkozójukon, a Gyüttment Fesztiválon az ökotudatos létezés képviselői, úttörői, bozótharcosai és érdeklődői gyűlnek össze, hogy előadóként vagy hallgatóként - de mindnyájan résztvevőként is - egymást segítve, tanítva, bátorítva összekapaszzkodjanak, egymásból erőt merítsenek, és egy közös térben, közös éggel közösséget alkossanak.

A fesztivál 2015-ben látott napvilágot Csobánkapusztán, amely így a csapat bölcsője lett. Nagy lendülettel vágtak neki egy teljesen új, tematikus esemény megszervezésének, gyakorlatilag nulla tapasztalattal, de csodálatos motivációval. A 2016-os rendezvény már 1500 embert vonzott, akik 4 nap alatt közel 200 elméleti és gyakorlati előadáson, foglalkozáson és oktatáson vehettek részt, melyek mind valamilyen módon a vidéken megvalósított komplex életmód-alternatívához kapcsolódtak. A találkozó, a visszajelzések alapján, rendkívül inspiráló és hiánypótló eseménnyé vált. A fesztivál 2017-től vándorfesztiválként folytatja útját, idén augusztus 24-27 között az Oszkó melletti varázslatos dűlők adják az összejövetel helyszínét.

A szervezők sokfelől jöttek, vannak köztük gyakorló és tapasztalt civilek, gazdálkodók, építők, művészek, útkeresők, mozgalmárok. 2017-től a közösségi kezdeményezésű fesztivál szervezése is közösségivé válik – az érdeklődők a Gyüttmentek Facebook csoportjában vagy az infocracy.hu weboldalon tájékozódhatnak.

Az Infocracy céljairól és törekvéseiről mindent elárul az a két fogalom, melyek ezt a nevet alkotják: information + democracy = infocracy. Az ELTE Humánökológia mesterszakáról indult kezdeményezés hosszú távú célja, hogy elősegítsen egy fenntartható társadalomba való belépés és demokratikus átmenetet, együttműködve a hazai zöld és civil szerveződésekkel. Munkájuk során olyan érdekes, magas szakmai színvonalú videós tartalmakat állítanak elő, melyekkel a globális és lokális problémákra és azok lehetséges megoldásaira hívják fel a figyelmet. Tuba Máté

Gyüttment Fesztivál –2017. március 15.

Kedves Gyüttmentek!

Amikor Gandhit megkérdezték, miért szentelte egész életét India felszabadításának, tiltakozott és azt mondta, ő bizony mással volt elfoglalva: ön maga felszabadításán fáradozott. Hívei elcsodálkoztak ezen. Gandhi azonban tudta, hogy az ember egymagában nem lehet szabad, legfeljebb magányos és szerencsétlen. A szabadság ugyanis nem az egyén jellemvonása, hanem a kapcsolatoké. Csak egymást tehetjük szabaddá: én téged, te engem. Aki a szabadságot választja, társakat választ.

Az önkéntes társulást azonban az ipari társadalomban megakadályozza kiszolgáltatottságunk. A technológiai-gazdasági ésszerűségnek csúfolt kényszerképzetek személytelen uralma alatt élünk, és ezek felmentenek az önálló gondolkodás és a szabad választás felelőssége alól.

Nézeteink csereszabatoságáról az informatikai csúcstechnológia gondoskodik, vágyaink nyomán hulladéközön támad, céljainkat a képtelenül kitágult társadalmi térben nem érhetjük el a fosszilis energia pazarlása nélkül. Mintha a vasúti menetrendet böngészni, csalhatatlan tudományos előrejelzések tájékoztatnak, mikorra fogja a klímaváltozás eltüntetni otthonunkat, a pannon ökoszisztémát. Hány magyarországi erdő, termőtalaj fog megsemmisülni a Földön a következő évtizedekben, miféle mérgek és milyen ütemben terjednek vizeinkben, mikorra esedékes az énekes madarak, a méhek kipusztulása. Mi pedig azzal vigasztaljuk magunkat, hogy a globális folyamatok kérérlhetetlen logikájával szemben tehetetlenek vagyunk.

Ti nem hittétek el ezt a maszlagot. Felismertétek, hogy a társadalom rendje csak addig kikezdhetetlen, amíg áldozatai nem tudják elképzelni, hogy élhetnének másképpen is. Mert az emberek több-

sége csak akkor mer felháborodni, és terheit akkor kezdi elviselhetetlennek érezni, amikor feltárulnak előtte a boldogulás másfajta, új útjai.

„Sose kételkedjünk benne, hogy egy gondolkodó, elkötelezett emberekből álló kis csoport meg tudja változtatni a világot. Valójában csakis ők tudják megváltoztatni”, írja Margaret Mead.

Bölcső

A változás, amire céloz, sokáig észrevétlenül zajlik, és közvetlenül csak keveseket érint. Az új eszmék, az együttélés új mintái rendszerint kisebb közösségekben formálódnak, nemegyszer nemzedékek állhatatos munkájának gyümölcseként. Azután egyszer csak megmagyarázhatatlan dolgok történnek. Mint március 15-én. Amire senki se számított.

Mert az ilyen félnótásokat, ugye, sokáig csak gyanakvás és gúny kíséri, ami természetes, hiszen merő képtelenség, amit állítanak. Hogy a Föld gömbölyű. Hogy a hatalom a néptől ered. Hogy emberek között csak a szeretet tehet igazságot. Zavaros téveszmék ezek, maguk se tudják, mit akarnak. Egyszer majd azt veszik a fejükbe, hogy a kicsi a szép, és a növekedés nem okvetlenül fejlődés. Vagy azt hangoztatják, hogy a természet nem nyersanyag, a tudás nem fegyver, és a jólét nem bőséges ellátmányt jelent. Nyughatatlan rendbontók, persze, mindig akadnak, a józan gondolkodásúak szerencsére nem hallgatnak rájuk. Most sincs vihar előtti csend. De ha volna, akkor se hallanánk. Fülünkön fülhallgató, a számítógép képernyője a szemünk előtt - nem létezik, amiről nincs hír a médiában.

Ha 1848-ban lett volna internet, nem lett volna március tizenötödike. Mindenki hazuról figyelte volna, mit szerencsétlenkedik össze a Pilvax előtt az a kis társaság. A megmondóemberek megmondták volna, hogy tők esélytelenek, és a magánéletükről terjedtek volna kínos részletek, nem a tizenkét pont meg a talpramagyar.

De azt még hozzátenném, hogy a márciusi eszmék, miután lángba-vérbe borították a két hazát, gyökeret igazán akkor vertek a magyarság szívében, és *termőre* akkor fordultak, amikor az önkényuralom elleni passzív ellenállás jelszavai lettek. Ne működj együtt a rendszerükkel! Azt a keveset, amit meghagytak neked, vond ki a győztes ellenőrzése alól! A saját kerítéseden belül legalább élj a saját törvényeid szerint!

Ilyenek vagyunk. Könnyebben tudunk valamit nem megtenni, mint véghezvinni, bátrabbak vagyunk az elutasításban, leleményesebbek a kimaradásban, mint az együttműködésben. Jól elvagyunk központi irányítás nélkül, sőt, úgy a legjobban. (Mint ötvenhatban a kis felkelőcsoportok a pesti utcán a világ legnagyobb hadserege ellen.)

Ti ezen az úton indultatok el, én pedig azt hiszem, hogy a kisközösségek szelíd szabadságharca ma az egyedüli, ami eredményes lehet. A rendszer ezzel nem tud mit kezdeni, s ha bebizonyosodik, hogy van rajta kívül élet, szebb is, szabadabb is talán, hazugságai halomra dőlnek. Nem a hatalmat kell megragadni, hanem az emberek képzeletét!

Március tizenötödikén sok sikert kívánok nektek!